

Harc a drágaság ellen.

— Sajtóértekezlet a miniszterelnöknél. —
A miniszterelnök a kormány terveiről. —

Budapest, jul. 7.

A kormány ma a drágaság kérdését, az ország nyomoruságos helyzetét, mint legégetőbb aktualitást, a legelső helyre tette a megoldásra váró problémák sorában. A nemzetgyűlésben egy parlamenti bizottság kiküldetését indítványozta a lakásrendelet megvitatására és főképpen a drágaság letörésére. Bethlen István miniszterelnök ma délelőtt sajtóértekezletet hívott össze, hogy föltárja az ország helyzetét, megismertesse a kormány terveit a drágaság ellen-súlyozására és fölszólítsa a sajtót az együttműködésre. Katastrófális tél előtt állunk és az ország el van veszve, ha állam és társadalom össze nem fog a tornyosuló bajok megelőzésére és elhárítására. A sajtóértekezletről szóló tudósításunk a következő:

Bethlen István gróf miniszterelnök nyitja meg az értekezletet. Azért kérte magához a sajtó képviselőit, hogy előkészítse a kormány és a sajtó együttműködését a közgazdasági problémák megoldására. Nagy erőfeszítések várnak ránk, hogy a katasztrófát elhárítsuk és Ausztria sorsát elkerüljük. Királykérdésnek, közjogi kérdéseknek, mindnek háttérbe kell szorulni. Hogy megteremse a sajtóval és a sajtó útján a társadalommal a harmónikus együttműködést, készséggel informálja a sajtót terveiről és intézkedéseiről. A következő tél nem gondolható el zavar és fölfordulás nélkül, ha vállatva nem küzdünk a gazdasági helyzet leromlása ellen. Az éhes gyomorral lehet legkönnyebben forradalmat csinálni.

A centrális probléma: a *valutakérdés*. A kormány erre a gyújtópontra irányozza minden akcióját. A drágaság a rossz valuta következménye. A két kérdést nem lehet különválasztani. *A drágaságot nem törhetjük le a valuta-probléma megkerülésével.* Ha valaki más utat-módot tud, álljon elő vele. A közönség egy részével elhitették, hogy a kormány a drágaság oka mert vannak nagyszerű eszközök, csak hogy a kormány nem akar hozzájuk nyulni. A *vasúti tarifák* fölemeléséből is vádat kovácsoltak a kormány ellen. A valóság az, hogy a magyar államvasut ma is a legolcsóbb egész Európában és még ma is deficittel dolgozik, úgy hogy *elkerülhetetlen az újabb tarifa-emelés.* Nyilvánvaló, hogy ez nem a kormány szeszélyétől vagy árdrágító szándékából lörténik, hanem az államháztartás szükséglete parancsolja. Vannak a kormánynak finánciális intézkedései, melyek közvetve drágaságot okoznak, de nélkülök még inkább fokozódna a drágaság. Az egyes intézkedéseket nem szabad elszigetelten nézni és bírálni. A bankoprés újabb és újabb milliárdjai még betegbé tennék pénzünket és gazdasági helyzetünket.

A drágaság problémája az élelmezés, a lakáskérdés és az iparcikkek ára szerint tagozódik.

Az *élelmezés szabályozására* a kormány megalakította az élelmező minisztériumot és az élelmező tanácsot szakférfiak bevonásával. Ezentul a kormány minden élelmező rendelete a nemzetgyűlés elé kerül. Ha a nemzetgyűlés úgy akarja, akkor az általa kiküldendő parlamenti bizottság akár már ma megkezdheti működését. A kormány és a parlament együttműködése tehát biztosítva van. Az élelmezés terén kénytelenek vagyunk az ellátatlanok számát apasztani. A tavalyi 800 koronás buza-ár mellett két milliárdnál többre rugott az állam terhe. Könnyű kiszámítani, hogy az idei 4000 koronás buza mekkora teher-növekedést jelentene. Mindazok kivételnek az ellátatlanok közül, a kik a drágaságot másokra tudják áthárítani.

A termés a legjobb esetben közepes. Az optimista termés-jóslatok csak úgy ártanak, mint a pesszimizistikusok. Legtanácsosabb a hivatalos jelentésekhez alkalmazkodni, a melyek számolnak a politikai és finánciális hatással.

A *lakáskérdésben* a kormány álláspontja az, hogy csak építkezéssel oldható meg. Az építkezés nem az állam feladata, hanem a magánvállalkozásé. Az állam milliárdokat ölhelne az építkezésbe és nem volna látszata. Az állam feladata azonban e magánvállalkozást támogatni. Egészben két megoldás kínálkzik. Az egyik a szabadforgalom, a másik a szocializálás. Tertium non datur. *Ma rosszabb a helyzet, mint valaha.* A lakásrendelettel való visszaélések lebírháttalanok, az élet erősebb mindennél. A házak roskadoznak. A háztulajdonos a béremelés ellenére ma kevesebbet kap a valutaromlás miatt, mint 1919-ben. A kormány a háztulajdonjogot fokozatosan, lépésről-lépésre akarja helyreállítani. *A ma megjelent lakásrendelet még nagyon messze van a teljes szabadforgalomtól.* Ez csak egy lépés, még sok lépést kell tennünk, míg odáig jutunk. Évek kellene hozzá.

Olyan nehéz tél felé megyünk, a milyen még nem volt. Kénytelenek vagyunk az adókat felszámolni, az ellátatlanokat leszállítani, az államtisztviselők számát apasztani, a lakásbér emelését konce-

dálni. A *tisztviselők számának apasztásánál* mel-
lőzni fognak minden protekciót és pártszempontot.
Lelketlenség volna existenciák sorsáról lelkiismer-
retlenül dönteni. Nagy gondot okoz a mezőgazda-
sági munkanélküliek szaporodása. A szokottnál ke-
vesebb aratási szerződés kötöttett, a kisebb gazda
a drága napszám miatt inkább maga dolgozik.

*Itt van az utolsó pillanat, hogy állam és tár-
sadalom heroikus erőfeszítéssel kísérelje meg a gaz-
dasági egyensúly helyreállítását.* A konszolidáció
csak gazdasági alapon történhetik és nem áldozatok
nélkül. Ha egyes kérdéseket egyoldaluan, önzően,
pártszempontból használunk ki, jószándéku tévedé-
seket, hibákat kiszinezünk, lármát csapunk velők és
izgalommal telítjük meg a nyomoruságot, akkor az
ország el van veszve.

A miniszterelnök, minekutána még jelezte, hogy
a kereskedelmi és a pénzügyminiszter külön fogják
ismertetni részortjukba vágó terveiket, meleg sza-
vakkal apellált a sajtó hazafiasságára. Bármikor
rendelkezésére áll és magától a sajtótól is szívesen
veszi az iniciatívát.